

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Mgr. Bc. B. J.**, zast. advokátem JUDr. Martinem Hostinským, Tišnovská 1444/67, Brno, proti žalovanému: **policejní prezident**, Strojnická 935/27, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2023, čj. PPR-49886-21/ČJ-2022-990131, o návrhu žalobkyně na přikázání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ad 6/2023 Krajskému soudu v Brně (§ 9 odst. 2 s. ř. s.)

t a k t o :

Návrh se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 2. 11. 2022 propustil žalobkyni ze služebního poměru příslušníka Policie ČR podle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tedy proto, že podle posudku psychologa bezpečnostního sboru žalobkyně pozbyla osobnostní způsobilost k výkonu služby. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala, policejní prezident (žalovaný) ale odvolání zamítl. Následně žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí policejního prezidenta k Městskému soudu v Praze, v žalobě ale současně navrhla přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně podle § 9 odst. 2 s. ř. s., tedy na základě tzv. delegace vhodné.

[2] Žalobkyně k návrhu na delegaci vhodnou uvedla, že při dodržení zákona by podle ní o propuštění rozhodoval ředitel Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje a její žalobu by nyní posuzoval Krajský soud v Brně. V Brně sloužila u policie přes 24 let, v Praze naopak nesloužila nikdy. V Brně rovněž žalobkyně žije a její advokát má v Brně kancelář. Není v jejích finančních možnostech se plně účastnit řízení, které by se konalo v Praze (např. včetně nahlížení do spisu). Poukázala také na to, že řízení u krajského soudu by bylo hospodárnější a rychlejší. Spisy a další podklady, které podle žalobkyně bude muset soud v nynější věci nastudovat, čítají tisíce stran. Všechna dosavadní řízení, která se týkala žalobkyně, se konala v Brně, v Brně bydlí nebo pracuje většina svědků, jejichž výslechy žalobkyně navrhuje.

[3] Žalovaný reagoval obsáhlým vyjádřením. Mimo jiné upozornil, že judikatura vykládá možnost přikázat věc jinému soudu z důvodu vhodnosti restriktivně, nadto některé důkazy, kterých se žalobkyně dovolává, nejsou pro přezkum napadeného rozhodnutí relevantní.

[4] NSS návrh na přikázání věci podle § 9 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Před vysvětlením důvodů, proč tak učinil, ale považuje za nezbytné učinit následující poznámku. NSS pochopitelně neuniklo, že městský soud nyní čeká projednávání citlivé a již delší dobu běžící kauzy, ve které žalobkyně tvrdí, že byla šikanována svými nadřízenými (s touto kauzou nepřímo souvisí řada dalších soudních sporů, ve kterých vystupovala žalobkyně a různé organizační části Policie). Aniž by nyní NSS věcně hodnotil tvrzení žalobkyně k věci samé, v nynějším případě lze pochopit, že od účastníků mohou zaznívat i poměrně silná tvrzení, která pak druhá strana může považovat za přehnaná či nekorektní. Účastníci řízení mohou pochopitelně podobná tvrzení popírat, označit je za vnitřně rozporná, nepodložená apod. NSS nicméně apeluje jak na žalobkyni, tak na žalovaného, aby v dalším řízení argumentovali maximálně věcně. Je to v každém případě soud rozhodující o věci samé, kdo vyhodnotí, zda jsou tato tvrzení pravdivá a zda mají pro věc nějaký význam. Nyní, když NSS posuzuje „jen“ procesní návrh na delegaci vhodnou, například nemá obsáhlá argumentace žalovaného ohledně závěrů psychologického posudku žádné místo. NSS proto k této části vyjádření žalovaného nijak nepřihlížel.

[5] Dále tedy NSS posoudil návrh žalobkyně na přikázání věci Krajskému soudu v Brně.

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. NSS *může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*. Tato tzv. delegace vhodná představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Jako každou jinou výjimku z obecné zásady je třeba i tuto výjimku vykládat restriktivně. Soud proto musí zvážit všechny rozhodné okolnosti případu a důkladně posoudit, zda by přikázání vedlo k hospodárnějšímu, rychlejšímu či po skutkové stránce spolehlivějšímu a důkladnějšímu posouzení věci (k tomu již usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS, nověji usnesení ze dne 17. 5. 2023, čj. Nad 62/2023-59).

[7] Žalobkyně v návrhu nejprve poznamenala, že „*při dodržení zákona*“ by o jejím propuštění ze služebního poměru rozhodoval ředitel nikoli pražského, ale brněnského policejního ředitelství. Rovněž z textu žaloby je patrné, že se žalobkyně vymezuje proti tomu, že rozhodnutím v její věci žalovaný pověřil právě ředitele pražského ředitelství. NSS upozorňuje, že účelem delegace vhodné je „*přesunutí*“ věci k jinému soudu, protože je to z různých důvodů *vhodnější*. Účelem delegace vhodné není náprava nezákonné změny místní příslušnosti ve správním řízení (NSS zdůrazňuje, že nyní samozřejmě nehodnotí postup žalovaného a neříká, že v jeho postupu nějaká nezákonnost byla).

[8] Žalobkyně dále uvedla, že není v jejích finančních možnostech se plně účastnit soudního řízení v Praze, včetně souvisejících úkonů jako je nahlížení do spisu. K tomu NSS připomíná, že samotné ekonomické důvody (např. v podobě vyšších nákladů na cestu k místně příslušnému soudu) ještě k tomu, aby NSS přikázal věc jinému soudu, nestačí. Typicky musí k ekonomickým důvodům přistoupit ještě nějaký další důležitý důvod (např.

pokračování

špatný zdravotní stav či péče o závislou osobu, tedy vždy důvody, pro které je účastník *objektivně, významně a nikoli přechodně* omezen v možnosti cestovat k místně příslušnému soudu, srov. usnesení ze dne 20. 4. 2006, čj. Nad 11/2006-36, nebo opět usnesení Nad 62/2023, bod 19).

[9] NSS rovněž připomíná, že je primárně na tom účastníku řízení, který navrhuje NSS delegaci vhodnou, aby v návrhu dostatečně přesně přednesl důvody pro takový postup. Žalobkyně ale své osobní poměry popsala jen poměrně obecně a nejasně. Z jejího návrhu neplyne, že by se k tvrzené finanční náročnosti účasti na řízení v Praze přidala nějaká další významná okolnost na její straně. Z tohoto důvodu tedy NSS návrhu žalobkyně nevyhověl.

[10] Žalobkyně dále tvrdila, že projednání věci krajským soudem by bylo hospodárnější a rychlejší. Spisový materiál, který bude muset soud projít, je rozsáhlý, většina svědků má rovněž bydliště nebo práci v Brně a v jejich předchozích věcech vždy rozhodoval Krajský soud v Brně.

[11] Aniž by NSS předjímal, jak rozsáhlé dokazování bude v nynější věci probíhat (tedy které důkazy nakonec městský soud provede či nikoli), v otázce hospodárnosti a rychlosti řízení NSS do velké míry souhlasí s žalovaným. Nynější věc by pro jakýkoli senát (ať už městského nebo krajského soudu) představovala novou kauzu, se kterou by se musel nově seznámit. Správný spis a jakékoli relevantní soudní spisy z jiných řízení tak bude muset soud nastudovat tak či tak. Stejně tak není dáno, že – pokud by teoreticky NSS věc brněnskému krajskému soudu přikázal - by o nynějším případě vůbec rozhodoval senát, popřípadě soudci, kteří již s věcmi, ve kterých žalobkyně vystupovala, měli nějakou zkušenost.

[12] Pokud jde o navrhované výsledky svědků, je pravda, že u velké části z nich žalobkyně uvedla pracoviště nebo bydliště v Brně. Z návrhu žalobkyně však neplyne, že by snad některý z navrhovaných svědků nebyl schopný se dostavit na soudní jednání v Praze. Podle NSS je potřeba delegaci vhodnou vnímat jako postup, kterým lze primárně předcházet provádění *rozsáhlého a nákladného* dokazování mimo obvod místně příslušného krajského soudu. Delegaci vhodnou NSS tradičně vnímal jako nástroj, kterým se předchází nutnosti dožádání podle § 10 s. ř. s., resp. využívání institutu dožádání, které by již nebylo efektivní (srov. již usnesení ze dne 30. 9. 2003, čj. Nad 97/2003-41, nebo ze dne 9. 10. 2003, čj. Nad 103/2003-40, nověji usnesení ze dne 4. 5. 2016, čj. Nad 89/2016-9, bod 6). Pouze v tom, že část navrhovaných svědků pochází z Brna, ještě nelze spatřovat újmu hospodárnosti a rychlosti řízení.

[13] Konečně v bodu 10 žaloby žalobkyně uvedla, že sice nenamítá systémovou podjatost soudců městského soudu, ale přikázání věci krajskému soudu by rozptýlilo její pochybnosti ohledně (podle žalobkyně) svévolného přesunu působnosti rozhodnout o jejím propuštění a možného ovlivnění soudců městského soudu ze strany žalovaného. Právě tato část návrhu ale jednak není příliš srozumitelná, jednak z pohledu NSS, který nyní nezkoumá věc samotnou, zůstává spíše v rovině nepodložených tvrzení o účelovosti postupu žalovaného (srov. k tomu bod [4] výše). Ani z tohoto důvodu proto NSS věc krajskému soudu nepřikázal.

[14] Návrh žalobkyně na přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně proto NSS zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu